

На Різдво брат Віктор Телегій - семінарист 4-го курсу, та брат Олег Вовк - семінарист 3-го курсу, вирушили в дорогу на місійні терени нашої Церкви. Ця різдвяна подорож пролягала засніженими землями південної України. Радість різдвяних свят брати розділили з мешканцями передмість Кіровограда, а саме: сіл Роздолля, Червоновершка та Братерське. Це території Одеського екзархату.

Як і захід, так і південь України у передсмаку Різдва Христового має святу вечерю. Ця традиція на Кіровоградщині існує, однак, на жаль, забулася. Семінаристи висловлюють велику вдячність отцю Ростиславу Волосецькому, який всі ці традиції успішно відроджує. Час місій був насичений здивуваннями. Радість новонародженого Христа дарувала людям вище згаданих сіл надію у завтрашньому дні, силу і впевненість у тому, що Бог не є далеким для нас, але завжди готовий вислухати всі болісні і печалі нашого стражденного народу. Так, справді, життя готує нам великі несподіванки, виклики і, часом, розчарування. Але цей досвід, як розказують брати, є безцінним. Тільки перебуваючи на місіях, в напівпорожніх храмах, відчуваєш по-справжньому відмінність між сходом і заходом, та інколи великий страх перед майбутнім. Це дає можливість відчувати тяжкість місійності. Але корисне в цьому є те, що жертвуючи тим часом, в якому міг би перебувати з рідними, можеш приносити радість іншим, потребуючим. Можливо дехто і не усвідомлює, що є люди на Україні, які не знають, що таке коляда, Різдво, Йордан. Це велике збагачення, коли люди, пройшовши роки лихоліть, на схилі життя, радіють зі сльозами на очах і дякують тобі як діти, що ти прийшов і колядуєш те, що чулось 50, 60 років тому, у дитинстві... Великі виклики принесли ці місії, розуміння потреби у місіях, і розуміння що перед тобою великий пласт праці на майбутнє.

Семінаристи висловлюють велику вдячність ректорату, а також велику подяку владиці Григорію за надану можливість здійснити цю місію. Також передають теплі привітання від отця Ростислава для ректора і вихователів семінарії.